

The Effectiveness of Disaster prevention and Mitigation of public affairs of the Hin-lek-fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District, Prachuapkhilikhan Province

Piyaphan Baigean

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: piyaphan_bai@hotmailmail.com

Received: November 25, 2018 **Revised:** January 21, 2019 **Accepted:** February 13, 2019

Abstract

This research aimed to study 1) Level of, The Effectiveness of Disaster Prevention and Mitigation of public affairs of the Hin lek fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District Prachuapkhirikhan Province. 2) Factor affecting. The Effectiveness of Disaster Prevention and Mitigation of public affairs of the Hin lek fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District Prachuapkhirikhan Province The Samples were 150 informants From 16 Households agent of Hin lex fai Sub-district. Descriptive Statistics were percentage, mean, S.D. Infermtial Statistics were chi-square test and multiple regression analysis.

The research result were as follows: 1) The Effectiveness of Disaster Prevention and Mitigation of public affairs of the Hin lek fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District Prachuapkhirikhan Province were at a highest level in overall such as Prevention and Mitigation of public affairs, Keeping calm and Victim relief. 2) Factor affecting The Effectiveness of Disaster Prevention and Mitigation of public affairs of the Hin lek fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District Prachuapkhirikhan Province were statistically significant with The Effectiveness of Disaster Prevention and Mitigation of public affairs of the Hin lek fai Sub-district Administration Organization, Hua hin District Prachuapkhirikhan Province at the .001 such as Policy, Budget, Personal, People' s participation and Communication.

Keywords: The Effectiveness, Disaster prevention and Mitigation.

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปิยะพันธ์ ไบเงิน

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: piyaphan_bai@hotmailmail.com

ได้รับบทความ: 25 พฤศจิกายน 2561 ปรับปรุงแก้ไข: 21 มกราคม 2562 ตอรับตีพิมพ์: 13 กุมภาพันธ์ 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนในตำบลหินเหล็กไฟ จำนวน 16 หมู่บ้าน จำนวน 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ โดยรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย 2) และปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน, การป้องกัน และ บรรเทาสาธารณภัย

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็วในปัจจุบันทำให้เห็นชัดว่า แนวโน้มสถานการณ์สาธารณสุขภัยจะมีความรุนแรงมากขึ้น และถือเป็นภัยร้ายแรงที่จะคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของประเทศได้ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์สาธารณสุขยังส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตอีกด้วย และผลพวงที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณสุขประเทศหนึ่งยังมีผลกระทบต่อประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศอื่นๆ ได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นเมื่อทบทวนผลการปฏิบัติด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยระยะที่ผ่านมาได้สะท้อนปัญหาและความท้าทายต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเชิงโครงสร้างกระบวนการและองค์ความรู้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการป้องกัน การเตรียมความพร้อม และการสร้างภูมิคุ้มกันในการจัดการสาธารณสุขภัยของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” อันประกอบด้วย ความมีเหตุผล และความพอประมาณ ในการจัดการสาธารณสุข รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการรับรู้ปรับตัวกับผลกระทบ และความเปลี่ยนแปลง โดยอาศัยความรู้และคุณธรรมในการจัดการสาธารณสุขภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างยั่งยืน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข, 2558, หน้า 11-12)

องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรหนึ่ง ประสบกับปัญหาด้านสาธารณสุขในพื้นที่ เช่น ปัญหาอุทกภัย ปัญหาวัตถุอันตราย เป็นต้น ซึ่งในการเกิดเหตุสาธารณสุขภัยแต่ละครั้งนั้นการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้น บางครั้งเป็นไปด้วยความล่าช้าอันเกิดมาจากปัจจัยหลายๆ ด้าน เช่น ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการสื่อสาร เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะพนักงานส่วนตำบลหินเหล็กไฟ เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ จึงมีความสนใจในการศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาไปใช้ประโยชน์ต่างๆ เช่น จัดทำแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

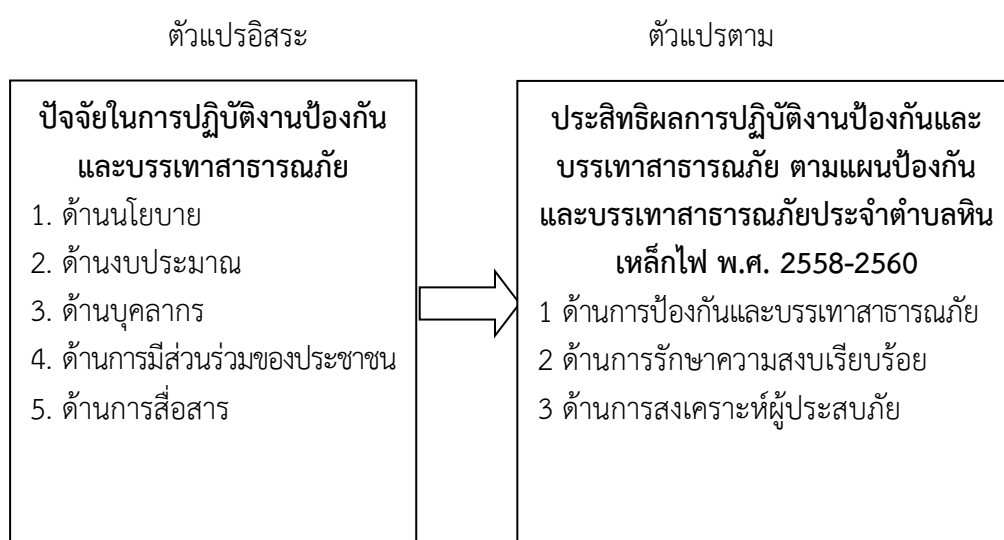
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และ 5) ด้านการสื่อสาร และศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำตำบลหินเหล็กไฟ พ.ศ. 2558-2560 ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย 3) ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เป็นตัวแทนครัวเรือนในตำบลหินเหล็กไฟ จำนวน 16 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 8,512 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ ใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณตามสูตรของ Samuel B.Green (ณัฐพล ชันชโย, 2557, หน้า 140-144) จำนวน 150 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการความน่าจะเป็น (Probability Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของตัวแทนครัวเรือนในตำบลหินเหล็กไฟ จำนวน 16 หมู่บ้าน

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และช่วงเวลาขอรับบริการเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 25 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำตำบลหินเหล็กไฟ พ.ศ. 2558-2560 จำนวน 15 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 คุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของ แบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำผลของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ แต่ละข้อ (Index of item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตรจากการคำนวณหาค่า IOC ครั้งนี้ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชาชนที่เป็นตัวแทนครัวเรือนในตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.928

2.2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจ โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และวิเคราะห์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41-50 ปี มีสถานภาพสมรส มีอาชีพรับจ้าง มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และรายได้หลักต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านนโยบาย และด้านการสื่อสาร โดยพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

2.1 ด้านนโยบาย ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ มีนโยบายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ชัดเจน เหมาะสมเอื้อประโยชน์แก่ประชาชน นโยบายมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และนโยบายที่ผ่านมาสามารถแก้ไขปัญหาด้านสาธารณภัยได้ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายส่วนลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีการปรับเปลี่ยนนโยบายให้ทันต่อสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น

2.2 ด้านงบประมาณ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ มีการจัดงบประมาณในการซ่อมแซมบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัย มีการจัดงบประมาณในการติดตั้งเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์เตือนภัยในด้านต่างๆ มีงบประมาณเพียงพอต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการใช้จ่ายงบประมาณในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใส ส่วนลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ประสบภัยได้รับเงินช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด

2.3 ด้านบุคลากร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้การบริการอย่างเสมอภาค และทั่วถึงไม่เลือกปฏิบัติ เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดีเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย เจ้าหน้าที่มีความเต็มใจในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีกิริยามารยาท สุภาพ เรียบร้อย และเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย เจ้าหน้าที่พร้อมออกให้ความช่วยเหลือได้ทันที ส่วนลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยอย่างซื่อตรง ไม่หวังผลประโยชน์จากการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการซ่อมแซมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ หรือหน่วยงานต่างๆ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ประชาชนมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประสบภัย ข้อมูลความเสียหายเบื้องต้น และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟทราบ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ส่วนลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.5 ด้านการสื่อสาร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งเหตุ ใช้วาจาสุภาพ เรียบร้อย ในการรับแจ้งเหตุ ระบบเครือข่ายโทรศัพท์ และวิทยุสื่อสาร สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ตำบลหินเหล็กไฟ การแจ้งเหตุสาธารณภัยหรือเหตุฉุกเฉิน ผ่านวิทยุสื่อสาร และโทรศัพท์ กระทำได้ ตลอด 24 ชั่วโมง และมีการประชาสัมพันธ์ และแจ้งเตือนภัย ผ่านเสียงตามสายและหอกระจายข่าว ส่วนลำดับสุดท้ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีการปรับปรุงเทคโนโลยีด้านการสื่อสารเพื่อให้ทันต่อการเกิดเหตุสาธารณภัย

3. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

3.1 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับดังนี้ มีการตรวจตรา สอดส่องสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย เสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย เพื่อป้องกันและเตรียมพร้อมก่อนเกิดสาธารณภัย มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสาธารณภัยให้กับประชาชน ในชุมชน และมีการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี ส่วนลำดับสุดท้ายมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก คือ การระงับเหตุสาธารณภัย การช่วยเหลือผู้ตกอยู่ในอันตราย ผู้อพยพ และผู้ประสบภัย สามารถทำได้ทัน่วงที

3.2 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับดังนี้ มีการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด และเฝ้าระวังรักษา สถานที่สำคัญในตำบลหินเหล็กไฟ มีการจัดระเบียบการจราจร และกำหนดพื้นที่ห้ามเข้าในกรณีเกิดอัคคีภัย หรือภัยพิบัติอื่นๆ มีการออกตรวจพื้นที่ป้องกันการเกิดสาธารณภัยในตำบลหินเหล็กไฟ ตลอด 24 ชั่วโมง และประชาชนมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันการโจรกรรม การก่ออาชญากรรม การชุมนุม และการก่อความไม่สงบ ส่วนลำดับสุดท้ายมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก คือ มีการรณรงค์ ป้องกันและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่

3.3 ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับดังนี้ มีการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องอุปโภคบริโภค และเวชภัณฑ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและผู้ได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บ มีการสำรวจความเสียหาย เช่น ทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งสาธารณประโยชน์ การช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยมีความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และมีการซ่อมแซมที่พักอาศัย สิ่งสาธารณประโยชน์ และสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ที่ได้รับความเสียหาย ส่วนลำดับสุดท้ายมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก คือ จัดให้มีการบริการภาครัฐ การจ้างงาน และการประกอบอาชีพแก่ผู้ประสบภัย

4. ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และอาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านสรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ อาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.3 ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.5 ด้านการสื่อสาร พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสาร มีสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามประเด็นที่น่าสนใจได้ดังนี้

1. ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการสื่อสาร ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟมีประสิทธิภาพผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกิดจาก ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนโยบายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ชัดเจน เหมาะสมเอื้อประโยชน์แก่ประชาชน นโยบายมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว มีการจัดงบประมาณในการซ่อมแซมบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัย มีการจัดงบประมาณในการติดตั้งเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์เตือนภัยในด้านต่างๆ เจ้าหน้าที่ให้การบริการอย่างเสมอภาค และทั่วถึง ไม่เลือกปฏิบัติ เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน เป็นอย่างยิ่งเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย ประชาชนมีส่วนร่วมในการซ่อมแซมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ หรือหน่วยงานต่างๆ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย เจ้าหน้าที่ ผู้รับแจ้งเหตุ ใช้อาสาสุภาพ เรียบร้อย ในการรับแจ้งเหตุ และระบบเครือข่ายโทรศัพท์ และวิทยุสื่อสาร สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ตำบลหินเหล็กไฟ ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Kast & Rosenweiq (อ้างถึงใน ดิน ปรัชญพฤทธิ และ ไกรยุทธ ธีรยาศินันท์ 2537, หน้า 26) ซึ่งเห็นว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลงานและประสิทธิภาพของการบริหารงานมีอยู่ทั้งสิ้น 32 ประการด้วยกัน คือ 1) การพัฒนา เทคโนโลยีและวัตถุดิบ 2) ผลงานของคณงาน 3) ความสามารถของคณงาน 4) ความรู้ซึ่งรวมถึงการศึกษา ประสบการณ์การฝึกอบรม และความสนใจของคณงาน 5) ทักษะซึ่งรวมทั้งความถนัดและบุคลิกภาพ 6) การจูงใจ 7) สภาพการทำงานซึ่งรวมถึงการวางผังงาน แสงสว่าง อุณหภูมิทางระบายอากาศ ระยะเวลา หยุดพักความปลอดภัยและแม้กระทั่งเสียงดนตรี 8) ความต้องการส่วนบุคคล 9) กิจกรรมในและนอก เวลางาน ทั้งนี้ รวมถึงการรับรู้ในสถานการณ์ระดับความไฝ่ฝันของบุคคล ประเภทของงานที่ทำ ซึ่งปัจจัย เหล่านี้อาจจะมีความแตกต่างออกไปตามเพศด้วย 10) จังหวะชีวิตทั้งนี้รวมถึงสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป และสถานการณ์แวดล้อมของแต่ละ บุคคล 11) สภาพทางสังคม 12) องค์การที่เป็นทางการ 13) โครงสร้าง องค์การ 14) บรรยากาศของภาวะผู้นำ 15) ประสิทธิภาพขององค์การ 16) นโยบายการบริหารงานบุคคล ซึ่งรวมถึงเนื้อหาของงาน การบรรจุแต่งตั้ง การคัดเลือกบุคลากร ระดับเงินเดือน และค่าจ้าง การบำรุงขวัญ การประเมินและวัดผลงาน และการฝึกอบรม 17) การสื่อข้อความ 18) สภาพแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจง ของงานและเวลา 19) องค์การที่ไม่เป็นทางการ 20) ขนาดขององค์การ 21) ความเหนียวแน่นของกลุ่ม และองค์การ 22) วัตถุประสงค์หรือนโยบายขององค์การ 23) ผู้นำองค์การ 24) ความสัมพันธ์กับ ผู้บังคับบัญชา 25) ทักษะในการวางแผนและความรู้ทางด้านเทคนิค 26) ประเภทของภาวะผู้นำ 27) การบริหารงานแบบยถากรรม (laissez-faire) 28) การควบคุมงานอย่างใกล้ชิดหรือแบบเผด็จการ โดยการเน้นงาน 29) การควบคุมงานแบบประชาธิปไตยโดยเน้นจิตใจของคณงานเป็นหลัก 30) การมีส่วนร่วม 31) ผลรวมตั้งแต่ข้อ (1) ถึงข้อ (30) 32) สหภาพแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภัทร ภูวเดชชยานันท์ และ พรธนา ไวกุล (2559, หน้า 9-10) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ใน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง

ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีอำนาจจะต้องมีภาวะผู้นำสูง มีความรู้ความสามารถในการสร้างระเบียบ ระบบกฎเกณฑ์ (Rules) หลักการบริหาร รวมทั้งระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการสั่งการต่อผลสัมฤทธิ์หรือการปฏิบัติงานที่ประสบผลสำเร็จตามหลักการบริหารที่ดีแล้วยังต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบายหรือการบริหารระบบ 2) ด้านงบประมาณหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปี 3) ด้านบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรตา ประชาชิต (2556) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนกับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังสถานที่ที่คาดว่าจะไม่ปลอดภัยในหมู่บ้านชุมชนของท่าน มีส่วนร่วมในระดับมาก รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านต่างๆ เบื้องต้น มีส่วนร่วมในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในระดับน้อย

2. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล หินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีผลจากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย เพื่อป้องกันและเตรียมพร้อมก่อนเกิดสาธารณภัยให้กับประชาชนในชุมชน มีการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นประจำทุกปี การให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันการโจรกรรม การก่ออาชญากรรม การชุมนุม และการก่อความไม่สงบ มีการรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ และการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยมีความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา บวรวัฒนา (2552, หน้า 167-177) มีความเห็นว่า ประสิทธิภาพขององค์การเป็นเรื่องของการพิจารณาว่าองค์การประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้สำหรับ คำว่าเป้าหมายขององค์การนั้น หมายถึง สภาพการณ์ที่องค์การปรารถนาให้บังเกิดขึ้นและได้อธิบายเพิ่มเติมว่าองค์การที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง องค์การที่ดำเนินการบรรลุเป้าหมาย (Goals) ที่ตั้งใจไว้ ประสิทธิภาพจึงเป็นเรื่องของความสำเร็จขององค์การในการกระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ องค์การที่มีประสิทธิภาพสูงจึงเป็นองค์การที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำงานตามเป้าหมาย ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรตา ประชาชิต (2556, หน้า 101-104) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนกับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ตามความเห็นของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีประสิทธิภาพในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านสงเคราะห์ผู้ประสบภัย มีประสิทธิภาพในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

3. ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ ระดับการศึกษา และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อาชีพ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าลักษณะส่วนบุคคลโดยรวมมีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอาชีพ มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4. ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เป็นอย่างมาก

5. ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

5.1 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5.2 ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5.3 ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการประชาสัมพันธ์ให้มีส่วนร่วมให้ข้อมูลเพื่อจัดทำแผน การซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านสาธารณภัยต่างๆ

2. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ การออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันเหตุความไม่สงบ รวมทั้งการตั้งจุดตรวจจุดสกัดบริเวณที่มีความเสี่ยงในการเกิดเหตุอาชญากรรมต่างๆ

3. ควรส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพ ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย โดยการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้นต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรมโดยที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเน้นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลของชุมชน เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายทิศทางการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2. จัดงบประมาณให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

3. ควรจัดอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และมีสเตอร์เตือนภัยให้ครอบคลุมทั้งตำบล เพื่อเป็นการช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

4. ควรจัดอบรมให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนของแต่ละหมู่บ้าน และอาสาสมัครด้านต่างๆ เพื่อที่จะสามารถแนะนำให้กับคนในชุมชนตนเองได้ และก่อให้เกิดการพัฒนาตรงกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

5. พัฒนาระบบการสื่อสารให้ครอบคลุมทั้งตำบล ทั้งระบบเครือข่ายโทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร รวมถึงการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเหตุฉุกเฉิน เช่น ไลน์ หรือ เฟสบุ๊ค

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาประสิทธิภาพในภาพรวม

2. ควรศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการวิจัยคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. กระทรวงมหาดไทย. (2550). **คู่มือการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษตรและสหกรณ์.
- _____. (2555). **คู่มือการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.
- _____. (2558). **แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2560**. กรุงเทพฯ: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.
- กฤษณพล พัฒนาศุณย์. (2557). **ประสิทธิผลการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- เกรียงไกร กิจประเสริฐ. (2550). **สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลบ้านแก่ง อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เกษม จำวงศ์. (2553). **ประสิทธิผลในการจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ขันติรักษ์ ตันติเฉลิม. (2548). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานบรรเทาสาธารณภัยของข้าราชการสำนักโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ติน ประยูรฤทธิ์ และไกรยุทธ ธีรตยาสินธุ์. (2537). **การประเมินการใช้เวลาของนักบริหารในราชการพลเรือน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล ชันธิไชย. (2557). Green. S. B. (1991). How many subjects does it take to do a regression analysis? *Multivariate Behavioral Research*, 26, 499 – 510.
- วารสารเกษมบัณฑิต, 15, 140 – 144.
- ธนภัทร ภูวเดชชยานันท์ และ พรธนา ไวกุล. (2559). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. การศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2552). **ทฤษฎีองค์การสาธารณะ**. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสธร.
- วิจิตรตา ประชาชาติ. (2556). **การมีส่วนร่วมของชุมชนกับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ. (2558). **แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประจำปี 2558**. หินเหล็กไฟ. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- _____. (2558). **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561)**. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- _____. (2558). **อัตรากำลัง 3 ปี (พ.ศ. 2558-2560)**. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.

- ASEAN Secretariat. (2006). **ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response**. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- _____. (2010). **ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Program for 2010 - 2015**. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- _____. (2011). **Standard Operating Procedure for Regional Standby Arrangements and Coordination of Joint Disaster Relief and Emergency Response Operations**. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- Campbell. (1977). **Introduction to Educational Administration**. 5th ed. Boston: Mass, Allyn and Bacon.
- Donnelly, MA, C Guyer, DM Krempels, and HE Braker.(1987). The tadpole of *Agalychniscalarifer* (Anura: Hylidae). **Copeia** **1987(1)**: 247-250.
- Goodsell, Charles. (1980). **Emerging Issues in Public Administration**. In Lynn and Wildavsky. Eds.
- Gundlach, James, and Nelson P. Reid (1983). A Scale for Measurement of Consumer Satisfaction with Social Service. **Journal of Social Research** **7 (Fall)**, 37-54.
- Hall. (1972). **Organization and Management: A system and contingency approach**. 4th ed. Singapore: Mcgraw-Hill.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). **Educational administration: Theory, research, and practice**. 4th edition. New York: McGraw-Hill.
- Likert R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitudes. **Arch Psychological**.**25 (140)**, 1-55.
- Millet. (1954). **Management in the Public Service, The quest for effective performance**. New York: McGraw-Hill Book.
- Mondy, R. Wayne and Noe, Robert M. (1990). **Human Resource Management**. 4th ed. The United States of America: Allyn and Bacon, Adivision of Simon & Schuster, Inn.
- Nigro, Falix. (1959). **A Public Personal Administration**. New York: Henry Holt and Company, Inn.
- Robbins, Stephen P. and Coulter, Mary. (2004). **Management** **6 ed**. Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.
- Zeleanick and Other. (1958). **Motion Productivity and Satisfaction of Workers**. Massachusetts: Division of Research. Harvard Uninversity.

